

Proudy bystřin jsou k radosti božímu městu, přesvatému stánku Nejvyššího. (Žalm 46)

NEDELNÍ EVANGELIUM (Jan 2, 13 - 22)

Byly blízko židovské velikonoce a Ježíš se odebral vzhůru do Jeruzaléma. V chrámě zastihl prodavače býčků, ovcí a holubů i směnárníky, jak tam sedí. Tu si udělal z provazů důtky a vyhnal všechny z chrámu i s ovcemi a býčky, směnárníkům rozházel peníze a stoly jim zpřevracel a prodavačům holubů řekl: „Jděte s tím odtud! Nedělejte z domu mého Otce tržnici!“ Jeho učedníci si vzpomněli, že je psáno: ‘Horlivost pro tvůj dům mě stravuje.’ Židé mu však namítli: „Jakým znamením nám dokážeš, že tohle smíš dělat?“ Ježíš jim odpověděl: „Zbořte tento chrám, a ve třech dnech jej zase postavím!“ Tu židé řekli: „Tento chrám se stavěl šestačtyřicet let – a ty že bys ho zase postavil ve třech dnech?“ On však to řekl o chrámu svého těla. Teprve až byl vzkříšen z mrtvých, uvědomili si jeho učedníci, co tím chtěl říci, a uvěřili Písmu i slovu, které Ježíš řekl.

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

Při pohledu na otevřené rány tohoto světa si bolestivě uvědomujeme, že nemůžeme zachránit svět, většinou dokážeme stěží ovlivnit, co se děje v našem okolí. Ale máme na tomto světě jasný úkol. Nesmíme se nechat odradit. Doufám, že se v tom nejlepší smyslu budeme v mírnosti zasazovat o témata, která jsou Ježíši drahá. Jako křesťané se nemůžeme prostě někde schovat nebo doufat, že Ježíš brzy znovu přijde a vyřeší to za nás. Pokud nás něco rozzlobí, udělejme něco. Nenechme slunce zapadnout nad svým hněvem (srov. Efezským 4,26), ale zamysleme se nad tím, co můžeme změnit. A většinou je to tak, že změna je možná pouze tehdy, když jsme sami připraveni změnit něco ve svém životě. Chceme se, já i Ty, přece vnímat jako chrám Ducha Svatého a počítat s tím, že nás Bůh pošle i do situací, které bychom si sami nevybrali. Do situací, ve kterých je důležité naslouchat Duchu a vyslovit to, co mnozí možná vůbec slyšet nechtějí. Velmi důležité přitom je, abychom jednali na základě modlitby. Myslím, že o to, *právě o toto* Ježíši jde. Chce, aby se náš život stal *domem modlitby*. Ježíši nejde o chrám, nejde mu o nějaké náboženské praktiky. Jde mu o naše *srdce*. Ježíš chce být s námi ve vztahu. K tomu je potřeba místo, kde můžeme najít klid. Místo, kde můžeme naslouchat svému srdci. Naslouchejme svému srdci a pak udělejme, co můžeme. To vyžaduje odvahu – mírnost... a někdy to vyžaduje také hněv.

SLOVO KŘEŠTANA

Na úvod si hned půjčím první řádky aktuálního zamyšlení: „Při pohledu na otevřené rány tohoto světa si bolestivě uvědomujeme, že nemůžeme zachránit svět, většinou dokážeme stěží ovlivnit, co se děje v našem okolí.“ Já samotná dost často při pohledu na tento svět svádím boj s vlastním porozuměním, proč Bůh tento stav udržuje a jaká je má role v tom všem. Když jsem poznala Ježíše Krista a mé srdce a mysl byly schopny rozlišit temnotu tohoto světa od Božího světla, měla jsem chuť žít zde „vzdát“ a čekat už jen na spojení se svým Ježíšem a život s Ním ve věčnosti. Kam jsem se podívala, tam mě provázela hluboká beznaděj a ryzí úzkost plynoucí ze zla páchaného na každé souřadnici. Člověk s bolestí sleduje válečné konflikty, kruté násilí páchané na lidech, děti trpící hladem nebo křesťany zavražděné přímo v kostele. Ptala jsem se Boha, proč jsem tady a jak se s tím srovnat. Pak jsem našla citát od své patronky, Matky Terezy z Kalkaty, která říká, že ambice spasit celý svět jsou liché – nicméně člověk má sílu a schopnost být prostředníkem Božích zázraků ve svém okolí. Touha vykonat dobro začíná zde. Pán Bůh mi posléze dal i pochopení. Svět, ve kterém žiju, je Jeho se vším, co k němu patří, a má mise je teď a tady. Začínám chápat i sílu modlitby – pokud dám Bohu plnou důvěru, bude mě provázet stezkami, ve kterých vždy najdu Jeho smysl, a také spoustu lidské radosti.

(Monika Klimparová)

SVĚTCI MÉHO SRDCE - SV. WILLIBRORD

Willibrord se narodil kolem roku 658 v Northumbrii jako syn čerstvě pokřtěných rodičů. V sedmi letech ho poslali do benediktinského kláštera v Riponu u Yorku. V patnácti letech složil sliby a stal se mnichem. Chtěl se vydat na misi a v roce 678 odešel do Irska, kde zůstal 13 let. V roce 688 byl zde vysvěcen na kněze. Když franský vládce Pipin II. Prostřední v roce 689 porazil Frísy, požádal Willibrorda, aby Frísy obrátil na křesťanství. Pipin přidělil Willibrordovi frískou říční oblast kolem Utrechtu jako misijní území a pověřil ho, aby požádal papeže o souhlas a mandát. Willibrord odjel v roce 695 do Říma a papež Sergius I. ho jmenoval arcibiskupem Frísů se sídlem v Utrechtu. Jako biskup založil mnoho kostelů v dnešním Nizozemí. Jeho nejvýznamnějším dílem byl klášter v Echternachu (dnes Lucembursko). Po Pipinově smrti vypukla ve Francké říši občanská válka a fríský král Radbod toho využil k znovuzískání mnoha území. Vše, co Willibrord vybudoval, bylo zničeno. V roce 716 se však Karlovi Martelovi podařilo Frísy znovu podrobit a Willibrord si jako sídlo vybral opět Echternach. Zde zemřel 7. listopadu 739 ve věku 81 let a byl zde také pohřben. Brzy po své smrti byl uctíván jako svatý a Echternach se stal známým poutním místem spojeným se zvláštním tanečním procesím. Willibrord je již od středověku považován za patrona Nizozemska, jeho svátek se slaví 7. listopadu.

AKTUALITY Z FARNOSTI

- Také tuto neděli po mších svatých zveme do farní **setkávárny**.
- Nedělní mše svatá v 9 hodin bude opět věnovaná **dětem** – s katechezí, nesením obětních darů, společnou modlitbou Páně a drobnou odměnou na závěr. Po mši svaté zveme děti a jejich rodiče do setkávárny na **svatomartinské tvoření**.
- V pátek 14.11. zveme tradičně na adoraci po mši svaté a v 15 hodin na modlitby k Božímu milosrdenství.

AKTUALITY OBECNÉ

V Praze 4.11.2025 **zemřel kardinál Dominik Duka**, bylo mu 82 let. Duka za komunismu působil v ilegalitě a byl vězněn, pražským arcibiskupem byl víc než 12 let do roku 2022. V čele katolické církve vyjednal církevní restituce. Od prezidenta Miloše Zemana v roce 2016 obdržel Řád Bílého lva. **Pohřební mše svatá** bude v **sobotu 15. listopadu** v pražské katedrále svatého Víta, kde bude Duka uložen v hrobce arcibiskupů v kapli sv. Víta. Se zesnulým se bude možné osobně rozloučit v kostele Všetech svatých na Pražském hradě ve čtvrtek 13. a v pátek 14. listopadu. Po Dukově smrti nyní nemá česká katolická církev kardinála, což od vzniku Československa nastalo několikrát.

V pořadí 36. pražský arcibiskup Duka se narodil 26. dubna 1943, pokřtěn byl jako Jaroslav. Dominikem se Duka stal po vstupu mezi dominikány v roce 1968. Vysvěcen byl v červnu 1970. Úřadu pražského arcibiskupa se Duka ujal v dubnu 2010 a o dva roky později jej tehdejší papež Benedikt XVI. jmenoval kardinálem.

Také **v Olomouci bylo zřízeno pietní místo**, a to v katedrále sv. Václava, kde můžete přispět svým zápisem do připravené kondolenční knihy a zaznamenat zde vzpomínku na kardinála Dominika Duku. Místo bude k dispozici během otvírací doby katedrály **až do soboty 15. listopadu 2025**, tedy do dne pohřbu.

Arcidiecézní centrum pro evangelizaci zve na praktický seminář **Jak uspořádat kurz Alfa**, a to 22.11.2025 do Uherského Hradiště. Přihlásit se je stále možné. Bližší informace a kontakty pro přihlášení jsou na www.evangelizace.cz

Hosty druhého koncertu letošního cyklu **Krása v tónech zakletá** bude jeden z nejznámějších českých komorních souborů, Smetanovo trio. V Arcibiskupském paláci vystoupí 11. listopadu od 18 hodin. Podrobnosti na www.arcibiskupskypalac.cz

KOUTEK MOUDROSTI

Umět říct ne nebo vyjádřit svůj názor pevně, a přitom citlivě vede k autentičtějším a přínosnějším vztahům s naším okolím. (Guy Gilbert)